

מסורת הש"ס

הזורק פרק שמיני גיטין

ע"ט

עין משפט
גזר מצוה

(א) [שבת ד. לו. ב"ק ע.];
 (ב) נדפריה שלש שעות.
 ועי' מהר"ם ש"ך, י
 א [נעיל עו.]; (ד) שבת. 1.
 ע"ש, א. זיל זרקו רש"ש,
 א נדפריה ויפול ויכלי,
 רש"ש, א [שבת ד.];
 (ח) נדפריה ויפול ומגרשת,
 (ט) נדפריה נדביעה,
 (י) זיל ממירה. רש"ש ועי'
 מהר"ם ש"ך, יא [ועי'
 תוספות שבת ה. ד"ה לא
 זיקא ע. ד"ה כמאן].

מוסף רש"י

קלושה כמי שהונחה
 דמיא. תפס הוואל וקלט
 באריה של שעות הכינס
 כמי שהנחה בזכות הוא
 ואע"ג דלא נת (שבת ד.)
 הורק מרשות לרשות כיון
 שקלטו האויר תמידי משום
 שבת דיון דסופו לנת
 כמות דמיא. (ב"ק ע.)
 דאושרה מקום. תבטו
 לקות זו גט. דלושה,
 השאלה (לעיל עו.) בעין
 קנה. סממיה אין רבד ד,
 מריה ונת על גבי,
 חייב. כמות ע"ג קרקע
 דלא בני הנחה על גבי
 מקום ד' צרה"י (שבת ג. ז.)

מוסף תוספות

א. שאין מקורה. מוס' ב"ק
 ע ע"ז ד"ה כמאן [דהא]
 הכא החצר איירי דאינה
 מקורה. רשב"א. ב. אפילו
 בלא מחיצות כלל. תוס'
 ב"ק ג. ג. ולא איפשיטי
 החם. ר"ן. ד. דמינוכר טי
 שהוא מתחלק מן ההנחה
 שהורק כלפי מעלה.
 רשב"א.

גמ' והא לא מינטר. אויר הגג דלמי זיקא ושדי ליה מקמי דלינת וכי
 לא שדיה זיקא ואירע לו דבר אחר שצא כלבו וקלטו או גשמים מחקוהו
 אמאי קמני מגורשת מן האויר הא צענין אויר שסופו לנוח: **בפסוק**
מג' כו'. אויר דמתני' צבכי עסקינן דהוי כמאן דנת והלכך קנאתו
 בהנחתו דכיון דהגג גבוה י' הוא הוילא
 לה חצר המשמרת לכל דנייה צבוכיה:
והא לא מינטר. דקס"ד שהגג גבוה
 ממונת החצר והכי קמני כיון שילא
 מרשות הגג מגורשת הא אין סופו
 לנוח אפילו לא צבא דליקה דלמי זיקא
 ודמי ליה חוץ למחילות: **שפוי מחילות**
התחנות. של חצר: **עודפות.** על
 מעקה של גג דכי נפיק מנגד מעט
 לאויר מחילות חצר ומשום הכי צענין
 עודפות דהאי דקאי בתוך מחילות
 מעקה הגג א וזרקו כלפי מעלה כדי
 שיעבור את המעקה ויפול לחצר:
קלושה. בתוך האויר: **כמי שהונחה.** לארך
 דמתיא הורק צבבת מרה"ר ליה"ר
 ורה"י צבבט רבי מתיא וזכמים
פוטריס: וא"ל רבי זורא לרבי אפי כו.
גרסי' זה כדשני עולא אפילו תימא
 רבנן כו': **דרך יודע.** כשזרקו כלפי
 מעלה כדי להעצירו את המעקה לא
 נמחק עד שהגיע לחזור ולירד: **אצל**
נמחק דרך עלייה. אע"פ שילא מאויר
 הגג לאויר חצר ומחילות התחנות
 עודפות: **אינה מגורשת.** דרך סילוקו
 לא מיקרי נתינה אלא דרך הנחתו ללא
 לרשות: **שקדם גט דליקה.** שקדמה
 זריקת הגט בחצר קודם שתיא דליקה
 באויר החצר: **רשויים תוקום לגטינן.**
 אם השאלה הצעל מקום תבטו
 וכללת גיטה לא השאלה גגו או ביתו
 ולא חמרינן לא קפיד דמי מקומות לא
 מושלי. משום דמייח עלה רחיה ממתני'
 נקט לה הכא: **הא כדאיסא והא**
כדאיסא. רישא צגג דידה וחצר דידה
 וצענין אויר הגג: **סיפא צגג דידה**
וחצר דידה. מיגרשא באויר חצר אצל
 אי מרוייהו דידה ואושרה מקום אימא
 חן ללא קפיד: **שלש מדות צגיטין.**
 חלוקות מדין שאר איסורין: **הני מיני.**
 דפליגי רבנן: **והא דחמך רב חסדא**
נעץ קנה. בחצר גבוה ממחילת החצר:
זורק. מרה"ר: **ונה על גביו חייב.**
 דהוילא לה הנחה צרה"י שאויר רה"י
 עולה עד לרקיע אע"ג דאויר רשות
 הרבים אינו למעלה מעשרה כדלמרי'
 צבס' שבת (י דף ט. ע.): **הני מיני.** דהוי
 כמותו לארך לענין שבת: **אצל.** אם
 היה חצר של אשה וקנה נעון גבוה מן
 המחילות אינה מגורשת שאין סופו לנוח
 לארך דמני ליה זיקא חוץ למחילות
 וטעמא דגיטא משום חצר המשמרת
 הוא דומיא דידה והא לא מינטר:
 והא

היתה עומדת בראש הגג. לרבי אושעיא דאמר לעיל (עו.) אפילו היא
 צטבציל וחצרה צליפויי האי עומדת היינו כמי שעומדת
 כלומר כגון שמתמרת כדמשני לעיל אעומדת בתוך ביתה או בתוך
 חצרה אי נמי נקט עומדת לאשמועינן דבגג לידה מייירי שעומדת
 צרשותה דמקמי לה צגמראל:
בגון שהיו מחיצות התחנות עודפו'
עץ העריונות. דמיי דשילא

מראש גג נכנס לרשות חצר וא"ת ומה
 מועיל דעודפות מ"מ כשזרקו מעל
 המעקה לא מנטר כנגד הגג וי"ל דכיון
 דשלש מחילות עודפות חשיב משמרת
 ואין לחוש למחילה רביעית אי נמי
 כשהגג קצר וחצר רחב הרבה ועודפות
 המחילות גם י' רביעית מצד זה ומצד זה
 וכנגד המעקה אינו כי אם פתח צעלמא
 אי נמי כשהגג עומד בצמלע החצר ולא
 מן הצד ומחילות החצר מוקפות לו מכל
 צד וא"ת דלמרינן צמרובה (ב"ק דף ע. ע.)

מתני' היתה עומדת על ראש הגג וזרקו
 לה כיון שהגיע לאויר הגג הרי זו מגורשת
 הווא מלמעלה והיא מלמטה וזרקו לה כיון
 שיצא מרשות הגג נמחק או נשרף הרי זו
 מגורשת: **גמ'** והא לא מינטר אמר רב
 יהודה אמר שמואל יבגג שיש לו מעקה
 עסקינן עולא בר מנשיא משמיה דאבימי
 אמר יחכא בפחות משלשה סמוך לגג
 עסקינן דכל פחות משלשה סמוך לגג כגג
 דמי: הוא מלמעלה: והא לא מינטר א"ר
 יהודה אמר שמואל יבגון שהיו מחיצות
 התחנות עודפות על העליונות וכן אמר
 רבי אלעזר א"ר אושעיא בגון שהיו מחיצות
 התחנות עודפות על העליונות וכן אמר
 עולא א"ר יוחנן בגון שהיו מחיצות התחנות
 עודפות על העליונות א"ל ר' אבא לעולא
 כמאן כרבי דאמר קלושה כמי שהונחה
 דמיא א"ל אפילו תימא רבנן עד כאן לא
 פליגי רבנן עליה דרבי אלא לענין שבת אבל
 הכא משום אינטורי הוא והא קא מינטר וכן
 אמר ר' אסי א"ר יוחנן בגון שהיו מחיצות
 התחנות עודפות על העליונות א"ל רבי
 זירא לר' אסי כמאן כרבי דאמר קלושה כמי
 שהונחה דמיא א"ל אפילו תימא רבנן עד
 כאן לא פליגי רבנן עליה דרבי אלא לענין
 שבת אבל הכא משום אינטורי הוא והא קא
 מינטר: נמחק: א"ר נחמן אמר רבה בר
 אבוה לא שנו יאלא שנמחק דרך ירידה אבל
 נמחק דרך עלייה לא מאי טעמא מעיקרא
 לא למינה קאי: נשרף: אמר ר"ג אמר רבה
 בר אבוה לא שנו יאלא שקדם גט לדליקה
 אבל קדמה דליקה לגט לא מ"ט מעיקרא
 לשריפה קאזיל אמר רב חסדא רשויות
 חלוקות בגיטין א"ל רמי בר חמא לרבא מנא
 ליה לסבא הא א"ל מתני' היא היתה עומדת
 על ראש הגג וזרקו לה כיון שהגיע גט לאויר
 הגג הרי זו מגורשת במאי עסקינן אילימא
 בגג דידה וחצר דידה למה לי אויר הגג אלא
 בגג דידה וחצר דידה כי הגיע לאויר הגג
 מאי הוי אלא שפיטא יבגג דידה וחצר דידה
 אימא סיפא הווא מלמעלה והיא מלמטה
 וזרקו לה כיון שיצא מרשות הגג נמחק או נשרף הרי זו מגורשת ואי בגג
 דידה וחצר דידה אמאי מגורשת אלא בגג דידה וחצר דידה רישא בגג דידה
 וחצר דידה סיפא בגג דידה וחצר דידה אלא לאו דאושרה מקום דחד
 מקום מושלי אינשי תרי מקומות לא מושלי אינשי א"ל מירי איריא דלמא
 הא כדאימא והא כדאימא רישא בגג דידה וחצר דידה סיפא בגג דידה
 וחצר דידה רבא שלש מדות בגיטין הא דאמר רבי קלושה כמי שהונחה ופליגי רבנן
 עליה הני מיני לענין שבת אבל הכא משום אינטורי הוא והא מינטר רב חסדא
 נעץ קנה ברשות היחיד ובראשו טרסקל וזרק ונה על גביו אפילו גבוה מאה אמה חייב לפי
 שרשות היחיד עולה עד לרקיע הני מיני לענין שבת אבל הכא משום אינטורי הוא יוהא לא מינטר
 והא

בש א מיי פ"ה מהל'
 גירושין הל' ג סמג
 עשין 5 טו"ש"ע חר"ע סימן
 קלט ספק ד:
 ל ב מיי שם הלכה ד
 טו"ש"ע שם ספק ו:
 לא ג ד מיי שם הלכה ג
 טו"ש"ע שם ספי' ד:
 לב ה ו מיי שם טו"ש"ע
 שם ספק ו:
 לג ז ה מיי שם טו"ש"ע
 שם ספק ד:
 לד ט מיי שם הלכה ד
 טו"ש"ע שם ספק ו:
 לה י מיי פ"ד מהל'
 שבת הלכה ז סמג
 לאזין פה טו"ש"ע א"ח
 סימן שמה ספק ה:
 לו כ מיי פ"ה מהלכות
 גירושין הלכה ו סמג
 עשין 5 טו"ש"ע חר"ע סימן
 קלט ספק ו:
 פסקי ר"ד

פסקי ר"ד

שנח בקרקע: היתה עומדת
 על ראש הגג וכו' והא לא
 מינטר פי"ח דאפילו זיקא
 ואמרת ליה לבראי ואמאי
 קבתי כיון שהגיע לאויר
 הגג ואע"ג דלא נח אם
 נשרף או נמחק היא
 מגורשת אמר רב יהודה
 אמר שמואל בגג שיש לו
 מעקה עסקינן עולא בר
 מנשה משמיה דאבימי
 אמר יחכא בפחות מג'
 סמוך לגג עסקינן וכל
 פחות מג' סמוך לגג כגג
 דמי: הוא מלמעלה וכו'
 פי' וישא בגג דידה וחצר
 דידה סיפא בגג דידה
 וחצר דידה: והא לא
 מינטר פירוש דקס"ד
 שהגג גבוה מחומות החצר
 דאחי זיקא ושדי ליה
 לבראי ויחייב תני כיון
 שיצא מרשות הגג נמחק
 או נשרף קודם שיגוש
 באויר החצר הרי זו
 מגורשת אמר רב יהודה
 אמר שמואל בגון שהיו
 מחיצות התחנות
 עודפות על העליונות וכי
 נפיק מאויר הגג מיד מגיע
 לתוך מחיצות החצר:

(א) ז"ל פי' דלמי זיקא ושדי
 ליה לצבציל וכו'.

דרך עלייה אינה מגורשת מ"ט
מעיקרא לא מיניח קאי. ולא
 דמי להא דצעי רבא צפ"ק דצ"מ (דף
 יב.) זרק ארנקי צפסח זה וילא צפסח
 אחרת מנהו אויר שאין סופו לנוח כמותו
 דמי או לא? הכא צדדך עלייה אין דומה
 כל כך שיהא עומד לנוח אי נמי התם
 צבית מקורה דומה יותר עומד לנוח:
 והא

והא
 וזרקו לה כיון שיצא מרשות הגג נמחק או נשרף הרי זו מגורשת ואי בגג
 דידה וחצר דידה אמאי מגורשת אלא בגג דידה וחצר דידה רישא בגג דידה
 וחצר דידה סיפא בגג דידה וחצר דידה אלא לאו דאושרה מקום דחד
 מקום מושלי אינשי תרי מקומות לא מושלי אינשי א"ל מירי איריא דלמא
 הא כדאימא והא כדאימא רישא בגג דידה וחצר דידה סיפא בגג דידה
 וחצר דידה רבא שלש מדות בגיטין הא דאמר רבי קלושה כמי שהונחה ופליגי רבנן
 עליה הני מיני לענין שבת אבל הכא משום אינטורי הוא והא מינטר רב חסדא
 נעץ קנה ברשות היחיד ובראשו טרסקל וזרק ונה על גביו אפילו גבוה מאה אמה חייב לפי
 שרשות היחיד עולה עד לרקיע הני מיני לענין שבת אבל הכא משום אינטורי הוא יוהא לא מינטר
 והא